Krimināllieta Nr. 11210051621
Lietvedības Nr. K73-1817-21/36
ECLI:LV:ZRT:2021:1105.11210051621.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2021.gada 5.novembrī

Zemgales rajona tiesa, tiesnesis Ramiro Grandāns, rakstveida procesā izskatīja krimināllietu, kura izskatīšanai nodota paātrinātā procesa kārtībā,

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzībā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izvairījās no tiesību ierobežojošā soda izciešanas, un konkrēti:
ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu, kas stājies spēkā 2019.gada 26.aprīlī, par Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā un 312.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, pirmā panta $1.^1$ daļas 2.punktu, otro daļu, /pers. A/ noteikts galīgais sods – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi 10 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 gadiem 6 mēnešiem.
Neskatoties uz to, /pers. A/ 2021.gada 26.oktobrī pulksten 13.05 /adrese/, vadīja automašīnu *Audi A6 Avant* ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, izvairoties no tiesību ierobežojošā soda izciešanas.
Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā.

MOTĪVU DAĻA

[2] Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta $1.^1$ daļu un Kriminālprocesa likuma (turpmāk – KPL) 487.panta pirmo daļu, lietas izskatīšana tika nozīmēta rakstveida procesā, lietas izskatīšanas laiks un vieta tika saskaņota ar tiesu. Prokurors un apsūdzētais tika informēti par tiesībām pieteikt noraidījumu tiesnesim, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.
[5.1] Prokurors J.Butlers iesniedza tiesā savu viedokli lietā, kurā norāda, ka noraidījums tiesnesim netiek pieteikts, iebildumu pret jautājuma izlemšanu rakstveida procesā nav. Prokurors sniedzis savu viedokli par apsūdzētā atbildību mīkstinošiem un pastiprinošiem apstākļiem, par soda veidu un mēru par katru noziedzīgu nodarījumu, un par galīgo sodu (*lietas 21.lapa*).
[5.2] No apsūdzētā /pers. A/ nav saņemts ne noraidījums tiesnesim, ne iebildumi par jautājuma izlemšanu rakstveida procesā. Nododot lietu tiesai, apsūdzētais izteicis viedokli par soda veidu un mēru, kurā lūdz piemērot piespiedu darbu 100 stundas un pievienot neizciesto sodu pēc iepriekšējā sprieduma (*lietas 19.lapa*).

[6] No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. A/ pabeidzot pirmstiesas kriminālprocesu un lietu tiesai nododot paātrinātā procesa kārtībā, savu vainu noziedzīgā nodarījumā pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas atzina pilnībā (*lietas 18.lapa*).
Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā ir apstiprinājusies ar lietas materiālu pārbaudi to kopumā un savstarpējā sakarībā, tādējādi viņa vaina atzīstama par pierādītu; apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījumu kvalifikācija pēc Krimināllikuma 312.panta otrās daļas ir pareiza, un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

[7] Tiesa pievienojas prokurora viedoklim, ka atbilstīgi Krimināllikuma 47.panta pirmajai daļai /pers. A/ nav atbildību mīkstinošo apstākļu. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošo apstākli, tiesa a t z ī s t to, ka viņš atzīst savu vainu un izdarīto nožēlo.
Krimināllikuma 27.panta noteic, ka noziedzīga nodarījuma recidīvu veido personas izdarīts jauns tīšs noziedzīgs nodarījums pēc šīs personas notiesāšanas par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, ja sodāmība par to jaunā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nav noņemta vai nav dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.
Kā redzams no lietas materiāliem, apsūdzētais /pers. A/ ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu bija sodīts, tostarp pēc Krimināllikuma 312.panta. Sodamība nebija ne dzēsta, ne noņemta. Tādējādi konkrētajā gadījumā atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktam kā atbildību pastiprinošs apstāklis atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido (speciālo) noziedzīga nodarījuma recidīvu.

[8] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro un trešo daļu tiesa, nosakot soda veidu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību, bet, nosakot soda mēru,– atbildību pastiprinošos un mīkstinošos apstākļus.
Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikts, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.
[8.1] Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sankcija paredz sodu – brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu. Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu klasificējams

kā mazāk smags noziegums. Noziedzīgais nodarījums izdarīts ar nodomu, proti, apsūdzētajam apzinoties, ka viņam nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesības, jo ar tiesas spriedumu atņemtas tiesības vadīt tansportlīdzekli un viņš sodīts par izvairīšanos no tiesību ierobežošanas soda izciešanas, taču neskatoties uz to, viņš papildsoda izciešanas laikā vadīja transportlīdzekli. Transportlīdzkeli vadīja pilsētā dienas vidū, kas paaugstina sabiedrisko bīstamību.

[8.2] Mantisks kaitējums nav nodarīts, arī cietušo lietā nav.

[8.3] Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka iepriekš krimināli sodīts 3 reizes, tostarp vienu reizi par analoģisku noziedzīgu nodarījumu, un proti: ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas, 312.panta, piemērojot Krimināllikuma 50. un 51.pantu, ar brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi 10 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 6 gadiem 6 mēnešiem (*lietas 17.lapa*).

Sūdzību par veselību nav. Lietā nav ziņu arī par to, ka apsūdzētais slimotu ar jebkāda veida garīgu slimību. Tādējādi secināms, ka apsūdzētais /pers. A/ ir pilnībā atbildīgs par savu rīcību.

[8.4] Tiesa pievienojas prokurora izteiktajam viedoklim par soda veidu un mēru. Savukārt apsūdzētā paustais viedoklis, kurā viņš lūdz, lai tiesa viņam piemēro sodu – piespiedu darbu uz 100 stundām – ir noraidāms kā nepamatots, jo šāds soda veids un mērs nesasniegs soda mērķi. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajam /pers. A/ ir nosliece uz analoģisku noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, jo iepriekš noteiktais sods – īslaicīga brīvības atņemšana, neatturēja viņu no jauna līdzīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Tiesa secina, apsūdzētajam /pers. A/ ir izveidojusies stabila tendence izdarīt likumpārkāpumus un viņš stūrgalvīgi nevēlas resocializēties un atturēties no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, kas liecina, ka viņš ir bīstams sabiedrībai, tādēļ viņam piemērojams Krimināllikuma 312.panta otrās daļas sankcijā paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana. Brīvības atņemšanas sods ir izpildāms.

[8.5] Apsūdzētajam /pers. A/ lietā konstatēts viens atbildību mīkstinošais apstāklis. Vienlaikus apsūdzētajam /pers. A/ konstatēts viens atbildību pastiprinošais apstāklis. Apsūdzētais iepriekš jau sodīts ar īslacīgu brīvības atņemšanu par analoģisku noziedzīgu nodarījumu, taču piemērotais sods viņu neatturēja no jauna analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanas. Ievērojot iepriekš minēto, tiesa a t z ī s t, ka apsūdzētais /pers. A/ sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, kas nosakāms bargāks par minimālo robežu un par iepriekšējo spriedumu.

[9] Krimināllikuma 51.panta pirmā dala noteic – ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Kā redzams no lietas materiāliem, tad /pers. A/ jaunu noziedzīgu nodarījumu, par kuru tiek sodīts ar šo spriedumu, izdarīja papildsoda izciešanas laikā pēc Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.aprīļa sprieduma. Tādējādi galīgais sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu pēc spriedumu kopības, proti, ar šo spriedumu noteiktajam sodam pilnībā jāpievieno neizciestais papildsods, kas uz sprieduma taisīšanas dienu ir 4 gadi 29 dienas. Šāds galīgais sods ir adekvāts un taisnīgs par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.

[10] Šajā krimināllietā /pers. A/ drošības līdzeklis nav piemērots. Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav pamats izvēlēties un piemērot jebkādu drošības līdzekli.

[11] Ziņas par lietiskajiem pierādījumiem un procesuālajiem izdevumiem lietā nav.

[12] Saskaņā ar KPL 530.panta trešo daļu tiesa noteica pilna sprieduma pieejamības datumu – 2021.gada 29.novembris.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1] daļu un Kriminālprocesa likuma 511., 512. un 530.pantu tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 20 (divdesmit) dienām.

Piemērot Krimināllikuma 51.pantu pirmo daļu, pēc spriedumu kopības, pilnībā pieskaitīt šajā spriedumā noteiktajam sodam neizciesto papildsodu pēc Zemgales rajona tiesas 2019.gada 15.aprīļa sprieduma, un galīgo sodu /pers. A/ noteikt – īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi 20 (divdesmit) dienām, atņemt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem 29 (divdesmit deviņām) dienām.

Drošības līdzekli /pers. A/ nepiemērot.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) dienu laikā pēc pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturtajā daļā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesas nolēmuma pieejamības datums – 2021.gada 29.novembris. Nolēmums pieejams tiesas kancelejā.

Tiesnesis Ramiro Grandāns